

Warszawa, 30 czerwca 1936 r.

URZĄD PATENTOWY

F41c 23/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
OPIS PATENTOWY

Nr 23082.

Kl. 72 a, 8.

Otto Reich-Rohrwig jun.
(Wiedeń, Austrija).

Urządzenie do przenoszenia odrzutu na łożo karabina.

Zgłoszono 2 listopada 1934 r.
Udzielono 16 kwietnia 1936 r.
Pierwszeństwo: 3 stycznia 1934 r. (Austrija).

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest urządzenie, służące do przenoszenia odrzutu na łożo broni palnej. Znane urządzenia posiadają kształt płyt, które są wsuwane w łożo zgóry i o które opiera się nasada lufy. Umieszczenie płyty w odpowiednim miejscu oraz jej utrzymywanie w tem miejscu jest połączone z trudnościami. Oprócz tego przy rozbieraniu karabina płyta może wypaść.

Urządzenie według wynalazku składa się z cylindrycznego czopa, wkładanego w poprzek łoża i zaopatrzonego w części środkowej w wydrążenie o małej wysokości, którego szerokość odpowiada dokładnie szerokości nasady komory zamkowej. W wydrążeniu przy składaniu karabi-

na umieszcza się nasadę komory zamkowej, co zapobiega poprzecznemu przesuwaniu się czopa, a działanie odrzutu zostaje przenoszone na tylną ścianę wydrążenia dla tego czopa, wykonanego w drewnianem łożu.

W celu dokładnego połączenia czopa z łożem końce czopa zaopatruje się w wydrążenia, które rozpiera się po umieszczeniu czopa w łożu zapomocą stożkowych trzpieni. Dzięki temu końce czopa przylegają szczelnie do łoża.

Na rysunku fig. 1 przedstawia przekrój podłużny przedniej części komory zamkowej wraz z tylnym końcem kolby, fig. 2 — przekrój poprzeczny wzdłuż linii x — x na fig. 1, a fig. 3 — czop w perspektywie.

Komora zamkowa 1 posiada w niewielkiej odległości od jej przedniego końca, w który wkręca się lufę 2, czworokątną nasadę 3, skierowaną w dół, przyczem tylna płaska ścianka tej nasady jest prostopadła do osi lufy. Szerokość nasady nie powinna przekraczać pewnych granic, ponieważ w przeciwnym przypadku wydrążenie w łożu dla tej nasady zmniejszałoby wytrzymałość łoża.

Czop 5, służący do przenoszenia odrzutu broni palnej na jej łożo, jest zaopatrzone w wydrążenie 6, którego szerokość odpowiada dokładnie szerokości nasady lufy. Wydrążenie 7 o małej wysokości posiada kształt części powierzchni cylindrycznej, prostopadłej do tylnej ściany wydrążenia 6. W wydrążeniu 7 umieszcza się cylindryczną przednią część komory zamkowej.

Czop 5 jest osadzony w otworze przedniej części łoża i przylega dokładnie do ścian tego otworu, przyczem tylna powierzchnia nasady 3 lufy przylega do tylnej ściany wydrążenia 6. Nasada zapobiega więc przesuwaniu się czopa, a działanie odrzutu zostaje przenieszone na czop, a w następstwie na łożo.

Aby osiągnąć zupełne przyleganie czopa do drewnianej części łoża, zaopatruje się końce czopa w czaszowate wydrążenia 8, posiadające ścianki 9 o stosunkowo małej grubości. Jeżeli po umieszczeniu czopa w łożu wbije się w wydrążenie 8 stożkowe trzpienie, ścianki zostają rozparte, a czop zostaje silnie umocowany w drzewie.

Wydrążenia 8 umożliwiają zapobieganie nadmiernym naprężeniom łoża, których nie można uniknąć przy strzelaniu

próbem z ładunkiem większym niż ładunek normalny. Przy tem strzelaniu karabin jest osadzony na stojaku, a naprężenia kolby są większe niż przy strzelaniu, przy którym karabin opiera się o ramię strzelającego. Jeżeli tylny koniec kolby nie opiera się o łożysko na stojaku, lecz zostaje połączony ze stojakiem zapomocą odpowiednich trzpieni, włożonych w wydrążenia 8, całkowity odrzut jest przenoszony na stojak, nie działa więc na łożo.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Urządzenie do przenoszenia odrzutu na łożo karabina, znamienne tem, że składa się z cylindrycznego czopa, przesuniętego przez łożo w jego kierunku poprzecznym oraz zaopatrzonego w części środkowej w wydrążenie o małej wysokości i o szerokości, odpowiadającej dokładnie szerokości nasady komory zamkowej, w którym to wydrążeniu umieszcza się tę nasadę tak, by jej tylna powierzchnia przylegała dokładnie do dna wydrążenia, przyczem jej boczne ściany zapobiegają przesuwaniu się czopa w łożu.

2. Urządzenie według zastrz. 1, znamienne tem, że na końcach czopa znajdują się czaszowate wydrążenia, których ścianki po umieszczeniu czopa w łożu rozpiera się zapomocą stożkowatych trzpieni, wskutek czego osiąga się silne zamocowanie czopa w łożu.

Otto Reich-Rohrwig jun.
Zastępca: Inż. H. Sokal,
rzecznik patentowy.

Fig.1

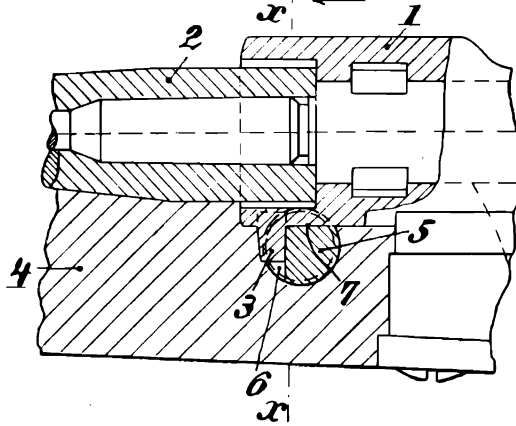

Fig.2

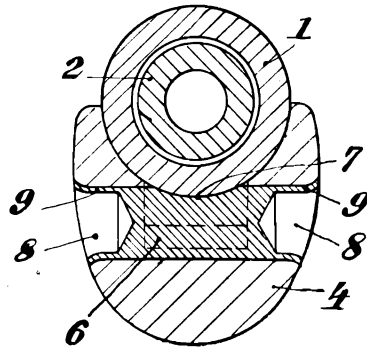

Fig.3

